

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvum Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

75. Qvirina vxor aperit viro suo, fictè se contraxisse, aut aliud imedimentum dirimens habuisse; cui tamen assertioni credere maritus non tenetur, nisi aliæ circumstantiæ moraliter certò eam ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

Bracharense prohibuisse pro infidelibus offerri sacrificium in pœnam, quod illi tam diu distulerint baptismum: vel certè vt terrerentur alij, ne tam diu differrent. In quem sensum intelligendus Chrysostom: & alij Patres, si quando contrarium sentire videntur. S. Augustinus loquitur de oblatione per modum suffragij, quo modo utique non sunt capaces sacrificij, nisi qui sunt membra, hîc autem sermo est de impetratione. Ad 2. negando Maiorem; quia Eucharistia in ratione sacrificij vniuersalior est iuxta naturam sacrificij Crucis, vt dictum est. Cæterùm Cathecumeni exesse jubentur post Euangelium dictû, quia offerre non possunt cum Sacerdote, siquidem soli baptizati huius sint capaces, vt rectè Lugo, Arriaga & alij.

LXXV. *Quirina vxor aperit viro suo Quirino, se fictè contraxisse matrimonium cum ipso, aut aliud impedimentum dirimens habuisse, ideoque discedere ab illo velle, quo audito, Quirinus valdè commouetur, & mox ad Confessarium accurrens scire ex ipso cupit, num credere vxori teneatur. Queritur. Quid dicat Confessarius Quirino faciendum?*

Videtur dicendum, ipsum teneri credere vxori asserenti, si maximè iuramento id confirmet. Ita Tabiena *Matrimonium* 2. q. 7. n. 8. Nam mendax & periurus nemo præsumi debet. Ergo non poterit negare consensum

Quirinus vxori tam sincerè se statumque suum aperienti.

Resp. Confessarium dicere posse Quirino, ipsum non teneri fidem habere vxoris dicto, nisi aliæ circumstantiæ & coniecturæ id moraliter certò persuadeant, Ita Valent. Navarr. Rebellus & alij, quos referunt & sequuntur Sanchez L. 2. de Matr. D. 41. n. 52. & D. 45. n. 3. Bonac. de Matr. Q. 4. p. 4. n. 19, & Dicast. de Sacram. Tr. 10. de Matr. D. 9. n. 177. Sumitur tum ex Cap. per tuas, de probat. Vbi dicitur, *nimis indignum est iuxta legitimas sanctiones, vt, quod quisque suâ voce dilucidè protestatus est, valeat proprio testimonio infirmare.* Tum quia verosimilius est, Quirinam modò mentiri, quàm fuerit mentita in contractu principali, cum verè consentire, & absque impedimento contrahere videri vellet. *Dixi nisi aliæ circumstantia &c.* his enim præsentibus tenetur credere, & abstinere se ab omni carnali contactu; quales autem illæ sint, explicant Sanchez & Dicast. *loc. cit.* Breuiter, debent esse tales, quæ virum prudentem moraliter certum reddere possint de ficto consensu, aliòue impedimento, in hac enim re certitudo metaphysica haberi nequit.

Atque ex his patet ad rationem in contrarium, scilicet verum non est, Quirinum credere posse vxori, nisi aliæ circumstantiæ & coniecturæ accedant; illa enim simplex assertio
non

non inducit virum prudentem, ut in re tam graui plenam fidem habeat, sibi que persuadeat, coniugem grauius quidem in contractu matrimoniali decepisse: in hac autem iurata assertione non decipere.

LXXVI. *Sigismundus subito morbi impetu in eum statum conicitur, ut nec signum doloris dare, nec Sacramentum vllum petere possit. Vocatur nihilominus Parochus loci à familiaribus, rogaturque, ut cum morte luctanti saltem Sacramento extremae Vnctionis succurrat, qui negat fieri hoc posse, cum Sigismundus vix amplius sit rationis capax, & prius hoc Sacramentum nullo signo petiuerit, ut ut alias tanquam bonus Christianus vixerit. Queritur. Vtrum Parochus rectè Sacramentum extremae Vnctionis negauerit?*

Videtur rectè negasse. Nam Sacramentum Pœnitentiæ non potuit Sigismundo in illo statu ministrari, Ergo nec extremae Vnctionis.

Resp. Parochum malè & ignoranter Sigismundo moribundo negasse Sacramentum extremae Vnctionis. Ita ex communi DD. Barbosa de Offic. Parochi. c. 22. num. 11. & seq. Nam qui Christianus est, & vult in Ecclesia viuere & mori, vult etiam eius Sacramentis debito tempore iuari, quam voluntatem Ecclesia præsumit de omnibus, qui signa pœnitentiæ suo tempore exhibuerunt; quippe qui non probatur malus, bonus præsumi debet.

Oo s

Atqui